

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 P 381179 20 P
Tuzla, 19.11.2021. godine

OPĆINSKI SUD U TUZLI, sudija Rukija Jusupović, u pravnoj stvari tužitelja Grad Tuzla, zastupan po Gradskom pravobranilaštvu Tuzla, a isti po Mirsadu Deliću zamjeniku Gradskog pravobranioca, protiv tuženih 1. F.M., iz T. ... i 2. M.M. iz T. ... zastupani po punomoćniku Edin (S) Hodžić, advokat iz Tuzle, vsp 100.000,00 KM, radi vraćanja nekretnina, dana 22.10.2021. godine u prisutnosti zastupnika tužitelja i punomoćnika tuženih održao je i zaključio ročište za glavnu raspravu, a dana 19.11.2021. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

I

Usvaja se zahtjev tužitelja i nalaže se tuženim da tužitelju predaju u posjed stan koji se nalazi u ulici ... upisan u poduložak broj 3212 Tuzla III knjige položenih ugovora koji se nalazi u zgradi izgrađenoj na kč broj 1467/6 zk ul 11204 KO ... odnosno po novom premjeru kč broj 3061 KO ... slobodan od lica i stvari, kao i da tužitelju naknade troškove postupka u iznosu od 3.335,00 KM a sve u roku od 30 dana računajući od prvog narednog dana od donošenja presude.

II

Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženih za troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužbom ovome sudu dana 25.06.2020.godine obratio se tužitelj putem zastupnika protiv tuženih radi vraćanja nekretnine. U tužbi i tokom postupka se navodi da je tužitelj vlasnik trosobnog stana koji se nalazi na adresi ... površine 87m2 upisan u poduložak broj 3212 KO ... knjige položenih ugovora a nalazi se u zgradi na kč broj 1467/6 upisanoj u zk ul 11204 a po novom premjeru kč broj 3061 KO

Rješenjem Službe za boračko-invalidsku zaštitu, stambene poslove i integraciju raseljenih lica od 31.12.2009.godine M.B. se kao nužni smještaj dodjeljuje predmetni stan na privremeno korištenje i smještaj može trajati 6 mjeseci. Tim rješenjem data je uputa da se može podnijeti zahtjev za produženje korištenja istog a iz obrazloženja rješenja proizilazi da je pravo na predmetni stan kao nužni smještaj M.B. stekla nakon što je od strane Službe

za inspekcijske poslove utvrđeno da je objekat u kojem je živjela bio u ruševnom stanju i neuslovnom za stanovanje zbog posljedica slijeganja terena i eksploatacije sonog ležišta. 31.12.2009.godine M.B. je predat u posjed predmetni stan i o tome sačinjen zapisnik. Također, M.B. je produženo korištenje stana kao nužni smještaj sa danom 10.08.2012.godine. Nakon toga M.B. nije podnosila zahtjev za produženje korištenja stana. Nadležna služba Grada Tuzla je 24.04.2017.godine pozvala M.B. da dođe u Službu Grada Tuzla radi iseljenja iz stana. Naime, predmetni stan podliježe primjeni Zakona o vraćanju, dodjeli i prodaji stanova, stan je bio predmet javnog oglasa za dodjelu stanova radnicima Grada Tuzla iz kategorije napuštenih stanova i rješenjem 04.12.2017.godine stan je dodijeljen na trajno korištenje B.S..

M.B. je istekao rok za korištenje stana, nije podnijela zahtjev za produženje rješenja o korištenju stana, nije iselila iz stana i kod suda je pokrenut postupak radi iseljenja M.B. iz stana. Međutim, ista je preminula pa je prekinuto raspravljavanje u tom predmetu spora iako je bila donesena prvostepena odluka – M.B. je preminula 30.11.2019.godine.

Tuženi su uselili u predmetni stan bez ikakvih odobrenja. Nakon smrti M.B. nastavili su koristiti stan i stan drže u posjedu bez pravnog osnova. Tužitelj smatra da tuženi nemaju pravo korištenja predmetnog stana jer su oboje u radnom odnosu, pozivanje na pravo na dom je neosnovano jer nemaju pravo na zaštitu korištenja stana. Činjenica da tuženi M.M. je RVI, te da je brat prvotuzene F.M. poginuo kao pripadnik oružanih snaga, upućuje ih na mogućnost rješavanja stambenog pitanja putem resornog Ministarstva. Kako Rješenje kojim je data mogućnost korištenja stana M.B. je privremenog karaktera, M.B. više nije živa, tuženi bez pravnog osnova koriste stan, tužitelj kao vlasnik stana traži predaju stana u posjed i iseljenje tuženih, sa zahtjevom kao u stavu I izreke presude, te traži da se obavežu tuženi da tužitelju namire troškove postupka opredijeljene na ročištu 22.10.2021.godine.

U odgovoru na tužbu tuženi osporavaju zahtjev u cijelosti. Istakli su prigovor stvarne tj apsolutne nadležnosti suda a pozivajući se na odredbe člana 49 i 51 Zakona o dopunskim pravima branitelja i članova njihovih obitelji TK. Navode da se za ostvarivanje prava tuženih, i to drugotuzenog kao RVI sa 30 % i prvotuzene kao člana obitelji poginulog pripadnika Oružanih snaga provodi po pravilima Upravnog postupka. Nadalje, ističu da tuženi u smislu člana 128 stav 1 Zakona o stvarnim pravima Federacije BIH Imaju pravo da posjeduju ovaj stan. Navode da je predmetni stan na privremeno korištenje dobila majka prvotuzene a tuženi su se uselili u stan zajedno sa majkom prvotuzene kojoj su bili potrebni zbog njene starosti i bolesti. Navode da je M.B. – majka prvotuzene, živjela u T. na adresi ..., da je kuća u kojoj je živjela u zoni tonjenja, naknadu štete za kuću majka prvotuzene nije dobila pa je tužena ostala bez ikakvog nasljedstva iza majke. Rješenje o dodjeli stana majci prvotuzene je izdato sa napomenom da se dodjeljuje majci prvotuzene i drugim što podrazumijeva i tužene.

Ističu da je tuženima, u razgovoru prvotuzene sa predstavnicima Grada Tuzla i nadležnih službi, obećano da će koristiti predmetni stan i da ne podnose nikakve zahtjeve te da će im biti riješeno stambeno pitanje.

Tuženi navode da tužitelj nema veću potrebu za predmetnim stanom jer, opće poznata je činjenica da tužitelj ima na raspolaganju veći broj stanova u Gradu Tuzla jer Grad Tuzla dodjeljuje stanove u Novom Naselju Solina licima u stanju socijalne potrebe pa može i

tuženima. Činjenica da je tužitelj dodijelio stan B.S., ne potvrđuje osnovanost zahtjeva tužitelja obzirom da B.S. raspolaže imovinom odnosno nekretninama. Tužbenim zahtjevom povređuje se pravo tuženih na dom jer, tuženi nemaju drugi smještaj a u skladu sa odredbama Zakona o dopunskim pravima branitelja i članovima njihovih obitelji TK, zakonito su se uselili u stan jer su se uselili po odluci nadležnog organa o dodjeli stana majci prvotužene koja pripada populaciji porodice šehida a tuženi pripadaju populaciji porodica šehida i RVI jer imaju status zaštićenog podstanara – stanara u skladu sa odredbom člana 41 stav 3 navedenog zakona. Iz ovih razloga predlažu da sud u cijelosti odbije zahtjev tužitelja te tuženima namiri troškove postupka opredijeljene na ročištu 22.10.2021.godine.

U toku dokaznog postupka izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem od strane zakonskog zastupnika tužitelja: rješenje ZK ureda Općinskog suda u Tuzli broj 032-0-KPU-16-002484 od 25.04.2017., izvadak iz knjige položenih ugovora KPU broj 032-0-KPU-16-002484, broj poduloška 3212, broj zk uložka 11204 KO ..., rješenje Sl. za st. poslove Općine Tuzla broj 05-02/I-4-ČM-23-10306/09 od 31.12.2009. , zapisnik o primopredaji stana broj 05-02/I-4-ČM-23-10306/09 od 31.12.2009., rješenje Sl. za stambene poslove i povratak broj 06-3/3-AJ-23-3182/10 od 09.05.2012., poziv broj 10-23-Sl od 24.04.2017. sa povratnicom, pravosnažno rješenje o dodjeli stana na korištenja Gradskog vijeća, komisija za dodjelu i kupovinu napuštenih stanova, privatiziranih preduzeća koji su stavljeni na raspolaganje Gradu Tuzla, kao i napuštenih stanova u Gradu broj 01-41-1380/2016-7.2 od 04.12.2017., zahtjev F.M. Općini Tuzla od dana 30.04.2018. te odgovor na zahtjev Sl. za BIZ, stambene poslove i integraciju raseljenih lica broj 10-23-PS-796/18 od 09.05.2018. sa povratnicom, zahtjev za produženje na zakon zasnovanih mjera od 14.05.2018. podnesen od strane M.F. u ime M.B. n/r šefa kabineta i sekretara gradske uprave, dopis gradonačelnika broj 02-471-12-2019/EA od 13.12.2019., dopis 1. i 2-tuženog od 12.12.2019. upućen Službi za BIZ, sekretaru organa državne službe i kabinetu gradonačelnika, odgovor na molbu i poziv za dobrovoljnu predaju stana Službe za BIZ broj 10-19-2209/20 od 27.02.2020. upućen tuženim, ftc iskaznice Saveza RVI na ime M.M., presuda Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 P 331953 18 P, od 14.11.2019., rješenje Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 P 331953 18 P, od 14.01.2020., uvid u spis Službe za BIZ grada Tuzla broj 10-23-4581/2019/RI, koji se odnosi na postupak koji je vođen pred službom radi dodjeljivanja na privremeno korištenje predmetnog stana, te od strane punomoćnika tuženih: rješenje Službe za stambene poslove Općine Tuzla broj 05-2-I-4-23-10306/09 od 31.12.2009. godine, rješenje Službe za stambene poslove i povratak Općine Tuzla broj 06-3/3-AJ-23-3182/10 od 09.05.2012. godine, uvjerenje Službe za boračko invalidsku zaštitu Općine Tuzla broj 11-41-1/293/2010 od 22.06.2010. godine, RVI iskaznica na ime drugotuženog, na okolnost statusa tuženih, presuda Općinskog suda Tuzla 32 0 P 112523 12 P, od 17.02.2016, presuda Kantonalnog suda u Tuzli 32 0 P 112523 16 Gž, od 17.03.2017, revizija M.B. od 05.05.2017, presuda Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 P 331953 18 P od 14.11.2019. godine, uvid u spis Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 P 331953 18 P radi čitanja dokaza i to: urgencija Ministarstva za boračka pitanja Tuzla od 29.03.2019. upućena službi za bor. inv. zaštitu i stambene poslove i integraciju raseljenih lica grada Tuzla, dopis JP direkciji za obnovu i izgradnju Tuzla (direkcija čiji je osnivač tužitelj (09/1-36) od 26.03.2002. upućena Općini Tuzla, Općinskom vijeću i odboru za zaštitu ljudskih prava i sloboda te N.S. ocu prvotužene, obavještenje iste

direkcije od 06.06.2001. upućeno N.S., PL broj 1055 od 08.03.2019 KO ..., orto-foto snimak za k.č. broj 1629/7 i 1629/12 KO ..., zk izvadak za ZK ul. broj 387 KO ..., zahtjev upućen gradu Tuzla 14.05.2018. od strane prvotuzene M.F. sa zahtjevom da se omogući boravak i ostanak u stanu ili zamjena za drugi u Tuzli, zahtjev M.F., prvotuzene upućen pomoćnici načelnika A. A. T. od 30.04.2018, proveden je dokaz saslušanjem tuženih kao parničnih stranaka M.F. i M.M. na ročištu 05.10.2021.godine, te saslušanjem u svojstvu svjedoka Š.A., A.J. i S.B., pa je sud nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno, te kompletnog spisa primjenom odredbe člana 8 Zakona o parničnom postupku Federacije BiH (Sl.novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 u narednom tekstu ZPP), odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Ne spori se među strankama, a iz dokaza proizilazi, da je Rješenjem Općine Tuzla Služba za stambene poslove od 31.12.2009.godine M.B. i drugima kao nužni smještaj dodijeljen na korištenje stan u T. ... na privremeno korištenje koje može trajati 6 mjeseci. Stavom IV Rješenja je regulisano da po isteku roka iz stava 2 dispozitiva rješenja korisnici nužnog smještaja su dužni podnijeti zahtjev za produženje roka istog. Iz obrazloženja rješenja proizilazi da se Službi za stambene poslove Općine Tuzla obratila M.B. sa zahtjevom za rješavanje stambenog pitanja – dodjele nužnog smještaja i u zahtjevu navela da živi u T. ... sama u kući koja je srušena po nalogu Službe za inspekcijske poslove Općine Tuzla. Zapisnikom o primopredaji stana Služba za stambene poslove Općine Tuzla 31.12.2009.godine predaje stan privremenom korisniku M.B. za koju je prisutan sin M.M.. Nadalje, iz dokaza proizilazi, da je Rješenjem Službe za stambene poslove i povratak Općine Tuzla od 09.05.2012.godine odlučeno da M.B. i drugima odobrava se korištenje stana kao nužni smještaj i to od 09.05.-09.08.2012.godine, a stavom 2 Rješenja je odlučeno da po isteku ovog roka iz tačke 1 korisnik dodijeljenog stana je dužan podnijeti zahtjev za produženje sitog sa potrebnom dokumentacijom.

Iz dokaza dalje proizilazi da M.B., nije lično niti putem punomoćnika, Službi za stambene poslove i povratak, podnijela nikada zahtjev za produženje korištenja stana pa, Služba za boračko-invalidsku zaštitu, stambene poslove i integraciju raseljenih lica Grada Tuzla 24.04.2017.godine poziva M.B. da se odazove radi provjere korištenja predmetnog stana. Ne spori se da M.B. nije se odazvala ovome pozivu.

Iz dokaza proizilazi da je tužitelj 29.03.2018.godine Općinskom sudu u Tuzli podnio tužbu protiv tužene M.B. radi predaje u posjed predmetnog stana, spis je zaveden pod poslovnim brojem 32 0 P 331953 18 P, da je u tom predmetu 14.11.2019.godine donesena prvostepena presuda i udovoljeno zahtjevu tužitelja, a zbog smrti M.B. koja je preminula 30.11.2019.godine prekinuto je raspravljanje u tom predmetu spora.

Iz dokaza proizilazi da je tužitelj upisan kao vlasnik predmetnog stana u KPU broj: 032-0-KPU-16-002484 broj poduloška 3212 za KO ... broj zk ul 11.204, u B vlasničkom listu pravo vlasništva na nekretnini u A listu u korist Grada Tuzla sa 1/1 dijela – stan na adresi ... a upis je izvršen na osnovu Rješenja Zemljišno knjižnog ureda Općinskog suda u Tuzli od 25.04.2017.godine.

Također tužitelj kao vlasnik stana, po oglasu za dodjelu stana na korištenje, 04.12.2017.godine donosi rješenje o dodjeli stana na korištenje B.S.. Iz obrazloženja rješenja proizilazi da na javni oglas za dodjelu stanova radnicima Grada Tuzla iz kategorije napuštenih stanova u vlasništvu Grada Tuzla a koji podliježu primjeni Zakona o vraćanju,

dodjeli i prodaji stanova prijavio se B.S. pa nakon provedene konkursne procedure doneseno je predmetno rješenje.

Tužena M.F. je 30.04.2018.godine obratila se u ime svoje majke M.B., kao majke poginulog borca da se pomogne u rješavanju stambenog pitanja, a obratila se Gradu Tuzla. Po ovom zahtjevu Služba za boračko-invalidsku zaštitu, stambene poslove i integraciju raseljenih lica 09.05.2018.godine M.F. za M.B. dostavlja odgovor na zahtjev. Iz tog dopisa proizilazi da ta Služba ima nadležnost za dodjelu nužnog smještaja socijalno ugroženim licima pod navedenim uslovima u dopisu, te da je predmetni stan bio dodijeljen na privremeno korištenje kao nužni smještaj, međutim donošenjem Odluke o uslovima, kriterijima i postupku za dodjelu i kupovinu napuštenih stanova privatiziranih preduzeća koji su stavljeni na raspolaganje Gradu Tuzla kao i napuštenih stanova u vlasništvu Grada Tuzla 2015.godine, prestala je mogućnost dodjele navedenih stanova na privremeno korištenje. Također, ovim dopisom navedena služba Grada Tuzla obavještava podnosioca zahtjeva o mogućim pravima i procedurama te se obavještava da je po zahtjevu za naknadu štete za zemljište i objekte zbog slijeganja zemljišta zahtjev vlasnika zemljišta odbijen u odnosu na Grad Tuzla.

Iz dokaza proizilazi također da M.F. u ime M.B. 14.05.2018.godine Gradu Tuzla podnosi zahtjev za produženje na zakonu zasnovanih mjera. Te 12.12.2019.godine tuženi lično u svoje ime Gradu Tuzla podnose molbu za postupanje za obećani zamjenski stan. Grad Tuzla putem Službe za boračko-invalidsku zaštitu, stambene poslove i integraciju raseljenih lica 17.02.2020.godine tuženima dostavlja odgovor na molbu i poziv za dobrovoljnu predaju stana.

Ne spori se da tuženi nisu predali predmetni stan tužitelju od njihovog useljenja u stan ni tokom trajanja ovog sudskog postupka.

Tužitelj kao vlasnik stana traži da tuženi tužitelju predaju u posjed stan u T.

Odredbom člana 127. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH (sl. novine FBiH broj 66/13, 100/13, 32/19- Presuda Ustavnog suda FBiH) stavom 1 je regulisano da bi ostvario pravo na povrat stvari vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtjeva njegovo vlasništvo i da se stvar nalazi u tuženikovom posjedu; stav 2 reguliše da vlasnik mora stvar čiji povrat traži opisati po njenim osobinama ili znacima koje je razliku od istovrsnih stvari.

Iz provedenih dokaza proizilazi da je tužitelj upisan kao vlasnik nekretnine – stana na ... u KPU broj 032-0-KPU-16-002484 kao vlasnik stana upisao se po rješenju od 25.04.2017.godine. Iz ovoga proizilazi da je tužitelj dokazao elemente iz člana 127 stav 1 i 2 Zakona o stvarnim pravima u smislu vlasništva i opisa stvari.

Nije sporno u ovom predmetu da tuženi se nalaze u posjedu predmetnog stana.

Tuženi tvrde da imaju pravo na posjed stana.

U ovom predmetu spora na okolnost osnova korištenja stana proveden je dokaz saslušanjem parničnih stranaka pa tužena M.F. u svom iskazu navodi da je njena majka živjela na adresi ..., da kuća u kojoj je živjela je bila totalno neuslovna i u zoni tonjenja i

njenoj majci je 2009.godine dodijeljen stan na ..., u momentu dodjele stana njenoj majci majka je živjela sama a tužena sa mužem i kćerkom je bila podstanar. Kako je majka starija osoba preselila se da živi sa majkom. Majka je dobila stan na privremeno korištenje i produženo joj je korištenje stana koje je isteklo 2012.godine. Lično se obraćala u Gradu Tuzla S.P. koja joj je rekla da ne mora se obraćati stambenom organu za produženje korištenja stana a na sastanku kod sekretara Š.A. rečeno joj je da će joj se riješiti na neki način stambeno pitanje ali nije joj nuđen drugi smještaj. Za kuću u kojoj su živjeli njeni roditelji Fond za slijeganje je 1980.godine ponudio stan koji otac nije želio ali je brat koji je živio u prizemlju kuće dobio stan.

M.M. u svom iskazu navodi da kada je punica njegova uselila u stan tada su živjeli privatno i u januaru 2010.godine su se uselili u stan na ... jer je punica bila bolesna i trebala joj je pomoć. Navodi da nije bio član porodičnog domaćinstva svoje punice u vrijeme dodjele stana te navodi da je Ministarstvu za boračka pitanja TK obraćao se za rješavanje stambenog pitanja kao 30% RVI invalid, da su ga 2009.godine zvali u vezi sa njegovim zahtjevom za rješavanje stambenog pitanja ali je povukao svoj zahtjev. Kada je punica uselila u stan nije bio tada on uselio u stan.

Svjedok Š.A. u svom iskazu navodi da se M.F. tokom 2017.godine obratila u vezi problema sa stanom u kojem je stanovala njena majka te je 2018.godine organizovan sastanak sa M.F. kom su bile prisutne kolegice S. iz Službe za boračko-invalidsku zaštitu, N. P. N. iz Gradskog pravobranilaštva i S. P. šef odjela za stambene poslove. Ne sjeća se obećanja da je M.F. obećana dodjela drugog stana te naveo da ne može uticati na odluke nadležnih službi.

U svom iskazu svjedok A.J., kao zaposlenik Službe za boračko-invalidsku zaštitu, stambene poslove i integraciju raseljenih lica Grada Tuzla navodi da je lično radila na donošenju rješenja M.B. o produženju korištenja i smještaja od 05.09.-09.08.2012.godine te da u dispozitivu rješenja je navedeno da se daje korisniku stana i drugim licima isključivo iz razloga da prilikom deložacije ili iseljenja iz stana zna se dogoditi da se pojave djeca, rodbina i slično, pa je deložacija nemoguća. Također navodi da stan spada u kategoriju kojim je Grad Tuzla raspolagao odlukom o načinu dodjele, prodaje i korištenja stanova koji su vlasništvo Grada Tuzla i stanova privatizovanih firmi koji su stavljeni na raspolaganju Grada Tuzla do 30.12.2013.godine ovim stanovima se raspolagala ne i kasnije jer je po oglasu predmetni stan dodijeljen B.S..

B.S. u svom iskazu kao svjedok navodi da je po oglasu objavljenom u Gradu Tuzla 2016.godine dobio rješenje o dodjeli stana kao zaposlenik Grada Tuzla, ali nije uselio u stan jer tuženi koriste stan, te u vrijeme dodjele stana živio je u kući koja mu je data na korištenje.

Analizom izvedenih dokaza, sud nije mogao utvrditi da tuženi koriste stan sa pravnim osnovom. Naime, 31.12.2009.godine na privremeno korištenje kao nužni smještaj dobila je stan M.B. i to po njenom zahtjevu i sa navodom da traži smještaj iz objekta za rušenje u kom živi sama. Tužena M.F. u svom iskazu kao parnična stranka navodi da u momentu useljenja u stan njene majke, tuženi su živjeli kao podstanari i došli su živjeti sa majkom

jer je majci trebala pomoć. Također, tuženi M.M. u svom iskazu navodi da je živio kao podstanar sa svojom porodicom i u momentu dodjele stana punici nije bio član njenog porodičnog domaćinstva. 09.05.2012.godine ponovo je doneseno rješenje da se M.B. i drugima odobrava korištenje stana do 09.08.2012.godine. Činjenica da u rješenjima od 31.12.2009.godine i 09.05.2012.godine piše da se M.B. i drugima odobrava korištenje stana, ne podrazumijeva automatski da navod drugih podrazumijeva da su to tuženi. Tuženi u momentu predaje stana M.B. nisu živjeli sa M.B.. Istoj je po zapisniku od 31.12.2009.godine stan predat samo njoj uz prisustvo po punomoći njenog sina M.M.. Također sud cijeni kao jasnim i tačnim iskaz svjedokinje A.J. koja u iskazu navodi da u Rješenju od 09.05.2012.godine kod produženja prava korištenja stana navedeno je pored M.B. i drugima, iz razloga što se znalo pojaviti da kod iseljenja stana pojave se djeca, rodbina i slično. Logičan je ovaj navod svjedokinje, svjedokinja je dala iskaz u skladu sa iskustvima službe u kojoj je zaposlena i problemima kod vraćanja stana u posjed davaocu stana na korištenje. Iz ovih razloga navod u rješenju „i drugima“ ne podrazumijeva da su to konkretno tuženi jer bi svi korisnici stana poimenično bili navedeni pored M.B. ako im je stan bio dat na korištenje a što u konkretnom slučaju nije situacija jer je stan dat na korištenje M.B. koja je živjela sama u kući.

Tuženi se ne pojavljuju tokom korištenja stana od strane M.B. ni kao njeni punomoćnici u postupku podnošenja zahtjeva za produženje korištenja stana, niti sami lično.

Kako je korisnik stana M.B. preminula 30.11.2019.godine, njeno pravo privremenog korištenja stana sa svim ostalim u stanu je isteklo sa 09.08.2012.godine, sud utvrđuje da korištenje stana svih osoba koje žive u stanu iza 09.08.2012.godine je nezakonito.

Ne može se prihvatiti navod tužene M.F. da joj je u razgovoru sa Š.A. te od ostalih zaposlenika Službi Grada Tuzla obećano da će joj biti dodijeljen drugi stan pa time štiti i svoje pravo na posjed ovog konkretnog stana. Iz iskaza same tužene M.F. jasno proizilazi da nije im ni nuđen neki drugi smještaj te da su im govorili da se ide u Mihatoviće u izbjeglički centar. I kada bi se prihvatio kao tačnim iskaz tužene da joj je od nekoga nuđen neki drugi stan, očigledno je da nije nuđen konkretni stan za koji tužitelj traži da mu se preda u posjed.

Da li tuženi kao RVI sa 30% i prvotužena kao član porodice RVI imaju pravo u skladu sa odredbama Zakona o dopunskim pravima branitelja i članova njihovih obitelji na dodjelu nekog stana. Sami tvrde da se po ovom zakonu prava ostvaruju po pravilima Zakona o upravnom postupku, pa sud ne može odlučivati o njihovim pravima primjenom navedenih zakona. Za ostvarivanje prava tužitelja po vlasničkoj tužbi na povrat stvari nadležan je sud za odlučivanje u redovnom parničnom postupku, pa u vezi s tim, sud smatra neosnovanim prigovor stvarne nadležnosti suda za odlučivanje o zahtjevu tužitelja. Tuženi imaju mogućnost obratiti se nadležnim službama po pravilima Upravnog postupka za ostvarivanje prava po Zakonu o dopunskim pravima branitelja i članova njihovih obitelji TK, to je njihova dispozicija.

Da li tuženi imaju mogućnost ostvariti pravo na rješenje stambenog pitanja i kod određenih službi Grada Tuzla, sud nema pravo raspravljati o tome. Konkretni stan je vlasništvo tužitelja, tužitelj je raspolagao predmetnim stanom kao vlasnik i 2017.godine rješenjem

stan dodijelio svom radniku. To rješenje je konačno. Po ocjeni suda, u ovom parničnom postupku, po zahtjevu tuženih sud nema pravo preispitivati pravo raspolaganja sa stanom i valjanost rješenja o dodjeli stana na korištenje 04.12.2017.godine B.S.. Da li B.S. ima drugu imovinu ili ne, apsolutno je nebitno u ovom predmetu spora u raspravljanju po tužbi tužitelja kao vlasnika stana po zahtjevu za vraćanje stana u posjed. Također, da li tužitelj ima druge stanove na raspolaganju u koje bi mogao smjestiti tužene, također sud ne veže niti se to pravo tuženih u ovom postupku dokazuje niti obavezuje tužitelj da obezbijedi tuženima smještaj u nekom drugom konkretnom stanu. Tuženi nisu bili članovi porodičnog domaćinstva M.B., bez pravnog osnova su uselili u stan, bez pravnog osnova su nastavili koristiti stan nakon smrti M.B. 30.11.2019.godine, pa u takvoj situaciji, sud utvrđuje da su u obavezi i predati stan u posjed tužitelju.

Nije mogao sud prihvatiti prigovor tužene da tužitelj nije roditeljima prvotuzene namirio štetu za nekretnine koje se nalaze u zoni slijeganja terena, za kuću iz koje je majka tužene iselila 2009.godine. Ovo je u suprotnosti sa provedenim dokazima od strane tuženih. Naime, u predmetu raspravljanja po tužbi M.B. protiv tuženih d.d. Rudnik soli Tušanj i Grad Tuzla, u predmetu broj 32 0 P 112523 12 P, pravosnažno je okončan postupak po kome je zahtjev M.B. u odnosu na Grad Tuzla – općinu Tuzla, za naknadu štete na nekretninama u zoni slijeganja odbijen u cijelosti.

Tuženi se pozivaju na pravo na dom korištenjem predmetnog stana. Pravo na dom se štiti ukoliko je u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima. Tuženi su nezakoniti posjednici stana, oboje su u radnom odnosu, nije im utvrđeno pravo od tužitelja na korištenje konkretnog ili nekog drugog stana iz stambenog fonda vlasništva tužitelja, pa sud zaključuje da se ne mogu pozivati na zaštitu prava na dom.

Iz navedenih razloga sud nije mogao utvrditi da tuženi uživaju pravnu zaštitu pozivom na odredbu člana 128 stav 1 Zakona o stvarnim pravima. Navedenom odredbom je regulisano da posjednik ima pravo odbiti predaju stvari njezinom vlasniku ako ima pravo koje ga ovlašćuje na posjedovanje te stvari (pravo na posjed). Sud nije utvrdio pravo na posjed tuženih kako je obrazloženo.

Ostale provedene dokaze sud nije posebno obrazlagao obzirom da nisu od posebnog uticaja za drugačiju odluku suda.

Odluku o troškovima sud je donio primjenom odredaba člana 396. stav 1. i 2. u vezi sa članom 386. stav 1. i 395. Zakona o parničnom postupku, primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u vrijeme preduzimanja parnične radnje kao i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o advokaturi u F BiH, a koji troškovi se sastoje od nagrade za sastav tužbe potraživanih 869,00 KM (prosječna plaća u FBiH za jun 2020.godine je 953,00 KM), za pristup na pripremno ročište 13.01.2021.godine 974,00 KM što je iznos prosječne plaće u FBiH za januar 2021.godine, za pristup na ročište za glavnu raspravu 05.10.2021.godine traženih 995,00 KM i za pristup na nastavak ročišta za glavnu raspravu traženih 497,00 KM (prema posljednjim podacima Federalnog zavoda za statistiku prosječna plaća u FBiH za august je 1.000,00 KM) što je ukupno 3.335,00 KM koje troškove je sud dosudio tužitelju i odlučio kao u stavu 1 izreke presude.

Kako su tuženi izgubili parnicu, odbijen je zahtjev tuženih za troškove i to za sastav odgovora na tužbu i zastupanja na pripremnom ročištu, ročištu za glavnu raspravu i nastavku ročišta za glavnu raspravu sve po 1.000,00 KM i odlučeno kao u stavu II izreke presude.

POUKA:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 30 dana računajući od prvog narednog dana od dana donošenja presude, putem ovog suda u 4 primjerka.

**Sudija,
Rukija Jusupović**